

Vážení spolubratři kněží a jáhnové, milí přátelé,

obracím se na Vás v předvečer památky Panny Marie Růžencové, kterou letos budeme slavit uprostřed různých omezení, které se týkají života celé společnosti i církve. Ve společnosti i mezi věřícími narůstá napětí, nespokojenost, obavy z budoucnosti. Možná tedy letos stojí za to ještě více než kdy jindy uvědomit si, v jakém dějinném kontextu vystoupila výrazně do popředí modlitba růžence, i když víme, že se postupně utvářela už předtím.

7. října 1571 se odehrála v Korintském zálivu Jónského moře poblíž Lepanta velká bitva, ve které spojené námořní síly tzv. Svaté ligy rozdrtily hlavní flotu Osmanské říše a ukončily tak obavy křesťanského světa z ovládnutí Apeninského poloostrova a dalších částí Středomoří Turky. Bitva, ve které na papežův pokyn sehrál roli právě růženec, měla pro křesťanskou Evropu obrovský symbolický význam a na dlouhou dobu ji ochránila před rozpínavostí osmanské říše. Sv. Pius V. po tomto zázračném vítězství bulou *Salvatoris Domini* (1572) ustanovil liturgickou památku a jeho nástupce Řehoř XIII. bulou *Monet Apostolus* (1573) ustanovil na 1. říjnovou neděli slavnost růžence. Ve své bule říká svatý papež Pius zejména toto:

1. nutnost modlit se k překonání válek a jiných pohrom
2. růženec je prostým prostředkem, který je k dispozici úplně všem
3. tento prostředek ukázal svoji velkou účinnost proti herezím a všem ohrožením víry a způsobil četná obrácení
4. modlitba růžence se má doporučovat celému křesťanskému lidu

Píši tyto řádky v atmosféře, kdy se jako první zprávy stále objevují ty o Covidu, a ty zprávy nejsou povzbudivé. Naše země se tak stále nemůže vrátit do normálního režimu, kdy děti chodí bez omezení do školy, lidé do práce, za kulturou i zábavou; a kdy i život církve není ničím omezován. Můžeme jako křesťané reagovat na tíživou situaci stejně jako všichni ostatní (nosit roušky, zachovávat rozestupy, desinfikovat si ruce, atd.). Ale to je přece málo. Můžeme a měli bychom se více modlit, a to třeba právě modlitbu růžence. Vyzývám proto všechny jednotlivce, farnosti i společenství, aby se v tomto měsíci modlili růženec za ukončení koronaviru! Můžete např. uspořádat mimořádné růžencové pobožnosti podobné těm májovým.

Můžeme také jako jednotlivci, farnosti nebo společenství (samozřejmě při respektování aktuálně platných opatření) vykonat poutě k nově vztyčenému Mariánskému sloupu na Staroměstském náměstí. Stojí za zamyšlení, že sochař Váňa mohl nerušeně na náměstí celé jaro pracovat právě také díky koronaviru!

V nově vztyčeném Mariánském sloupu je malá kaplička s kopií milostného obrazu Panny Marie Rynecké, která uchránila Pražany před švédskými vojsky. Obraz, který přežil už husitské nepokoje, měl při obléhání Prahy v roce 1648 nosit na krku pražský purkmistr Mikuláš F. Turek z Rosenthalu a povzbuzovat tím obránce města k důvěře v pomoc Bohorodičky. Odražení švédské útočící přesily bylo pak považováno za zázrak.

A protože byl tento milostný obraz také nazýván druhým Palladiem země české, nezapomeňme na staroboleslavské Palladium, u kterého český národ po staletí prosil v těžkých dobách.

Sv. Jan Pavel II. nám v nelehké situaci začátku 3. tisíciletí daroval Apoštolský list *Rosarium Virginis Mariae* – „O modlitbě svatého růžence“. Dovolte mi zakončit pár větami z tohoto dokumentu, které nás mohou zvláště oslovit třeba právě u Mariánského sloupu: „A konečně, jak bychom mohli upřít svůj zrak na slávu vzkříšeného Krista a Marii korunovanou na nebesích, aniž bychom zakusili touhu učinit tento svět krásnějším, spravedlivějším a bližším Božímu plánu?... Růženec je vzdálen jakémukoli útěku před problémy světa. Pobízí nás, abychom na ně nahlíželi odpovědně a velkoryse, a dává nám sílu, abychom jim čelili s jistotou Boží pomoci a pevným úmyslem vydávat v každé situaci svědectví o «lásce, neboť ona je svorník dokonalosti» (Kol 3,14)“ (č.40).

Děkuji Vám za Vaši obětavou službu a vyprošuji Vám denně Boží pomoc, sílu a požehnání!

Mons. ThLic. Ing. Zdenek Wasserbauer, Th.D.
pomocný biskup a generální vikář